

BANDEN DIE BINDEN
OBSESSIE SERIES

AMY BLANKENSHIP

Banden Die Binden
Obsessie Series

Auteur: Amy Blankenship
Translator: Angelique Hofland

Copyright © 2012 Amy Blankenship
Dutch Edition Published by TekTime
All rights reserved.

Hoofstuk 1 “Sanctuary”

Angel Hart keek naar buiten door het dikke raam, wilde ineenkrimpen op deze hoogte van de helikopter zoals het vloog naar het resort waar ze was opgegroeid. Ze hield zielsveel van deze plek... maar vond het leuker vanaf de grond. Vliegen was haar enige fobie en dat had ze de afgelopen tien uur gedaan.

Haar pony uit haar ogen blazend, keek ze richting haar broer Tristian, zich afvragend wat hem bezielde om hen op het vliegveld te ontmoeten wetende dat hij de weg naar huis terug moest vliegen in de helikopter.

Ze wist dat Tristian een hekel had aan vliegen nog meer dan zij en zag dat hij iemand een berichtje stuurde met zijn mobiele telefoon om bezig te blijven. Misschien was hij wel over zijn angst heen ze hadden elkaar bijna twee jaar niet gezien, ze hadden elkaar wel gesproken via de telefoon en elkaar bijna dagelijks berichtjes gestuurd. Het maakte haar eigenlijk ook niet uit waarom hij het had gedaan, omdat hij bij haar was dat had een kalmerend effect op haar en daar was ze dankbaar voor.

Om aan het lawaai van de helikopter te ontsnappen, ging Angel terug in gedachten over de laatste twee jaren. Toen haar ouders gingen scheiden, haar vader had haar meegesleept naar Californië terwijl Tristian gedwongen

werd om te blijven op Sanctuary met hun moeder. Omdat het te ver was om te rijden en beiden niet graag vlogen.... de afstand was de enige reden dat ze elkaar niet persoonlijk hadden ontmoet.

Ze had zich niet gerealiseerd hoe erg ze Tristian had gemist totdat ze hem zag staan op het vliegveld, helemaal alleen. Hij leunde tegen een muur tegenover de deur waar ze doorheen waren gekomen. Zodra ze elkaar zagen, rende ze richting hem en hij hield zijn armen open om haar op te vangen.

Haar grote broer.... Tristian was degene waar ze als eerste tegen praatte 's morgens en hij was de laatste die ze zag voor het slapen gaan. Opgroeien, ze hadden zelfs hun ouders ervan overtuigd dat ze een probleem hadden met slaapwandelen omdat ze midden in de nacht wakker werden en in slaap vielen in elkaars bed.

Hun moeder had geprobeerd het te stoppen toen ze ouder werden door 's nachts hun slaapkamer deuren op slot te doen. Angels lippen versmalde toen ze zich herinnerde wat hun moeder had gezegd de laatste keer dat ze hun slapend in elkaars armen betrapte.

“Het is een zonde, hoe jullie twee je gedragen.... jullie gedragen je meer als geliefden dan als broer en zus.” Isabel Hart's stem was die avond veranderd van moederliefde naar een stem vol walging.

Tristian had al snel een manier gevonden om deze stomme sloten te omzeilen. Hij sneed een stuk uit de muur achter zijn kast, zodat hij gemakkelijk de smalle gangen in kon die door de muren van het hotel liepen waar ze woonden. Hetzelfde had hij gedaan met haar kast en elke avond sloop hij naar haar kamer en sliep met haar....de wekker was gezet zodat ze niet betrappt zouden worden.

Hij vertelde haar dat hun moeder de viezerik was... denken dat hun relatie fout en vies was. Hij had haar erop gewezen dat er in kleinere landen, hele families samen douchten en sliepen, en dat in andere landen, het vrij normaal was om te trouwen met familie. Tristian overtuigde haar ervan dat hun moeder de zondaar was omdat ze hun uit elkaar wilde halen.

Angel had lang geleden al besloten dat het een geheim was van haar en Tristian en het niemand anders aanging.... ze vertrouwde hem.

Tristian was weinig veranderd sinds de laatste keer dat ze hem had gezien, met zijn jonge, onschuldige uiterlijk. Maar, tegelijkertijd, zag ze veranderingen die zij niet had meegemaakt. Zijn blonde haar was donkerder

geworden... highlights van platina blond en rossig blond stond hem geweldig met z'n lichte teint en groene ogen.

Ze glimlachte denkend hoe goed hij zou passen bij de surfer dudes in Californië met zijn alternatieve kapsel. Het was rondom bijna net zolang en hij droeg alles naar één kant en liet het over zijn oog hangen tot over zijn kin. Ze kon ook het zwarte leer zien van de kruisketting, die boven zijn kraag uitkwam, die ze hem voor Kerst had gestuurd.

Ze had het gevoel dat zij het meeste was veranderd. Toen ze Sanctuary had verlaten, was ze pas zestien. Ze was bijna elke dag van haar leven samen geweest met Tristian, Hunter en Ray...ze had zich eenzaam en verloren gevoeld in L.A. Ze was zelfs nooit naar een echte school geweest omdat hun oma altijd privé leraren inhuurde om hun thuis les te geven.

Het was een cultuurschok om naar de middelbare school te gaan in L.A.

Toen besepte ze dat haar familie, die zoveel geld had, hen volledig van de buitenwereld had afgesloten zodat ze niet wisten wat normaal was. Toen ontmoete ze Ashton Fox. Elke keer als zij het penthouse van haar vader verliet, was Ashton daar of hij dook ergens op waar zij was.... toeval. Hij maakte haar al snel aan het lachen en liet haar een totaal nieuwe wereld zien.

Angel maakte de fout om weer door het raam te kijken juist nu ze over een lage vallei vlogen, het voelde alsof ze torenhoog waren.

Ze kneep nog wat harder in Ashton 's hand en besloot naar hem te kijken in plaats van naar het duizelingwekkende uitzicht. Zijn ijsblauwe ogen lachten om haar nervositeit maar dat maakte haar niks uit...niet echt. Ze was blij dat hij niet naar haar had geluisterd toen ze had geprobeerd hem ervan te overtuigen om niet met haar mee terug te gaan naar Sanctuary voor een week.

Via de microfoon in de koptelefoon vroeg ze, "Ash, heb je eerder in een helikopter gezeten? Je gaat er heel erg goed mee om."

"Nee, maar ik geniet van elke minuut," Ashton grijnsde naar haar. "Je familie is een beetje excentriek, denk je niet? Een helikopter haalt ons op van het vliegveld terwijl een limousine onze bagage brengt. En ik maar denken dat mijn familie rijk was." Hij bewoog zijn wenkbrauwen om haar aan het lachen te maken.

Hij wist dat ze angstig was omdat ze hard in zijn hand kneep. Haar kwetsbaarheid maakte haar nog dierbaarder voor hem. Ze leek totaal niet op

die zwervers uit L.A. die hij had gedate. Zijn gedachten werden onderbroken door de stem van haar broer door de koptelefoon.

“Het is altijd zo,” Tristian keek naar zijn zus wetende dat ze het hier mee eens was. Ze hadden de volwassenen van de familie Hart dit spelletje hun hele leven al zien spelen. “De familie Hart probeerde altijd elkaar te overtroeven. Het feit dat onze oma eigenaar is van deze helikopter en van het hele Sanctuary was haar kleine overwinning tegenover haar drie kinderen....en de wereld,” hij mompelde het laatste gedeelte met enige sarcasme.

“Zo is het genoeg, Tristian.” Malcolm Hart keek teleurgesteld naar zijn zoon en draaide met zijn rug naar zijn nieuwe vriendin, Felicia. Hij besloot het gebruik van de koptelefoon over te nemen de rest van de vlucht om zo te voorkomen dat zijn zoon nog meer beledigingen uitte in het bijzijn van hun gasten.

Hij lachte naar de mooie roodharige die hij pas twee weken geleden had ontmoet. Hij had haar verleid met geld, alleen maar om haar mee te nemen en te showen aan zijn ex-vrouw, Lily. Zij was degene geweest die had aangedrongen op de scheiding, dus nu zou hij dat er wreed bij haar gaan inwrijven.

Malcolm stapte in de gidsmodus en wees naar het raam, terwijl hij zag dat ze er bijna waren. “Dat is het resort net voor de opkomst, Sanctuary bekend om zijn beroemde trouwkapel en bruidssuite.” Malcolm grijnsde naar Felicia. Hij wist dat als hij haar hoop bleef geven, ze haar rol behoorlijk goed zou spelen voor Lily.

"Omdat de top van de berg vrij vlak is, heeft deze plek alles wat je maar kunt bedenken, waaronder een spa, een enorme vijver, en binnen-buitenzwembadenen nog meer. We bezitten ongeveer 30 mijl in alle richtingen en hebben het land bestempeld als een wildreservaat zodat niemand er ooit op kan bouwen en zijn schoonheid kan bederven. Er is maar één weg die naar de berg leidt en de poort aan de onderkant houdt overtreders op afstand.”

“Wauw.... Dit is fantastisch,” zei Felicia met een behoeftig klinkende stem.

“En aan de voet van de berg is een Apache Indianen reservaat,” ging hij verder.

“De meeste werknemers op het resort zijn Apache.” Malcolm's ogen waren vergeven van herinneringen aan de mooie meisjes die zijn ouders

hadden ingehuurd van het reservaat. Zijn tienerjaren waren degenen die hij voor geen goud had willen missen.

“Echte Indianen?” Felicia sloeg haar wimpers op en keek angstig naar hem, hopen dat haar suikeroom haar zou beschermen. Als ze het goed speelde had ze alles wat ze wilde.

"Wat ben je? Vijf?" Tristian stak zijn hand uit en deed de koptelefoon af, misselijk en het was niet van de helikoptervlucht.

Hij ergerde zich hieraan en voelde hoofdpijn aankomen ... de laatste tijd was hij alle tolerantie voor domme mensen kwijt. Hij greep in zijn zak en haalde een klein flesje drank tevoorschijn, alleen deze had geen alcohol. Het was een Indiaanse remedie tegen hoofdpijn die zijn vriend Hunter voor hem had gemaakt en die werkte meestal binnen enkele minuten. Hij hoopte maar dat het krachtig genoeg was om er vanaf te komen, veroorzaakt door deze stomme heli en zijn vader.

Hij wist wat zijn vader van plan was. Felicia was waarschijnlijk midden twintig en leek meer op zijn vaders trofeeënset dan op een vriendin. Het waren momenten als deze die hem blij maakten dat hij niet bij zijn vader woonde.

De hele situatie maakte hem nog steeds pissig. Het was niet de schuld van Angel dat hun ouders niet met elkaar konden opschieten, dus waarom moest ze haar huis verlaten? De scheiding had hem boos gemaakt toen hij erachter kwam dat de plaatselijke rechter één kind per ouder had besloten. Omdat Angel zestien was geweest en hij zeventien, waren ze tegen hun wil gescheiden geweest.

Als hij toen had geweten wat hij nu wist ... dan had hij dit nooit laten gebeuren. Omdat hij niet slim genoeg was geweest om het te stoppen ... hij had Angel al bijna twee jaar niet gezien en daarom had hij de fout gemaakt haar vandaag op het vliegveld te ontmoeten. Hij had haar zo erg gemist.

Om zijn lippen hing een boosaardig lachje en herinnerde zich dat de domme plaatselijke rechter, die hem en zijn zuster had opgesplitst, een paar dagen nadat Angel gedwongen was weg te gaan, gedood was in een bizar ongeluk. Tristian haalde zijn schouders op toen hij naar zijn zus keek. Tot dan toe hadden ze hun hele leven in Sanctuary gewoond.

Van de zeven kleinkinderen waren hij en Angel oma Hart's favoriet en alles was nog beter geworden toen hun opa drie jaar geleden van de trap was gevallen en zijn nek had gebroken.

Tristian's ogen verhardden zich bij de gedachte. Ze hadden geen traan gelaten toen het gebeurde omdat noch hij, noch Angel de oude man konden uitstaan. John Hart was een gemene, enge man geweest.... hij keek hen altijd aan en zei haatdragende dingen als hij dacht dat niemand luisterde. Toen hij opgroeide, hadden hij en zijn zus er een wedstrijd van gemaakt om hun grootvader te ontwijken.

John Hart was altijd heel gemeen tegen hem.... behandelde hem anders dan de andere kleinkinderen. Tristian stopte de nare gedachten weg en besloot dat zijn opa dit niet waard was.

Zijn blik ging van zijn zus naar haar vriend Ashton Fox. Het was de eerste keer ooit dat hij een vriend van haar zag. Tristian hield zijn commentaar voor zichzelf terwijl hij naar de universiteit keek. Uit alle informatie die hij had verzameld ... leek Ashton in orde, en hij had dat graag anders gezien omdat hij wilde dat Angel terugkeerde naar Sanctuary. Dat zou niet gebeuren als ze van haar leven genoot in Californië.

Ashton Fox zou deze week eenentwintig worden het maakte hem niks uit. Misschien zou hij een verjaardagsfeestje geven en hem zo dronken laten worden dat hij zou gaan overgeven over Angel ... misschien zou dat helpen om hun band voldoende te verbreken om haar thuis te krijgen. Zo niet, dan was het samen met hem, Hunter en Ray ... ze konden wel iets verzinnen.

Tristian bedacht nog meer redenen om Ashton niet leuk te vinden. Hij had zelfs zijn oom Robert, die advocaat was, gevraagd om zijn achtergrond te checken. Robert Hart had bevestigd dat Ashton vermogend was.... niet zo vermogend als hen.

Toch moest Tristian toegeven dat het genoeg was om hem ervan te weerhouden om met zijn zus te daten alleen vanwege haar rijkdom.

Hij kwam er echter wel achter dat Ashton Fox een soort strafblad had ... maar het was niet openbaar. Robert had gezegd dat het waarschijnlijk iets kleins was, zoals dronken rijden als tiener of zoiets. Ashton ging ook naar school om dokter te worden, ook al leek hij meer op een reclame advertentie voor Calvin Klein Jeans met zijn platina blonde haar vastgebonden, gebruide huid en ijsblauwe ogen.

Tristian fronste zijn wenkbrauwen toen hij dacht dat als hun, Angel en Ashton's, leeftijden dichterbij elkaar zouden liggen, ze bijna een tweeling zouden kunnen zijn ... behalve dan dat Angel's haar langer was. Zelfs nu

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>